

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrinyi-utca sarkán, I. ső emelet.

Hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Köziratok nem adának vissza.

Felolvas szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,

Hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők és ezek díjai fizetendők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.

Netánitókának egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1.50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:

Vasárnap és esztendőnkön.

A város tapintatlansága.

Iha a közös hadsereg valamely tisztje — a hagyományos katonai szellem nyomása alatt csak megérinteni is merészeli nemzeti méltóságunkat, akkor országoszte fölzúdul a közvélemény s a parlament iparkodik elégtételt szerezni a nemzetnek.

És ez eléggé jól van, mert a nemzeti méltóságot széplőtenül megőrizni — minden igaz hazafi kötelessége.

De vajon csak abban áll-e kötelességünk, hogy midőn a katonaság részéről személt szvedünk, jajszóval töltük tele a levegőt s nem egyszersmind magasztosabb kötelességünk-e a közös hadsereg hagyományos szellemét, mely a magyart idegenként tekint. — rideg magaviseletéből kivetkezettit s elősegíteni ama nagyfontosságú testvéries viszonyt, melynek hadsereg s polgárság között nélkülözhetetlenül fonn kell állania?

S valóban az ugynevezett „katonai kérdés” nem is egyéb hazánkban, mint a kormány lépten-nyomon követett tapintatlansága, melylyel a katonaság s polgárság közti viszonyt mindjobban elmérgesítette s nem adott arra soha se alkalmat, hogy az a viszony baráti, testvériessé válhassék.

S ugy látszik a kormány példáját követte Zombor sz. kir. város politikai kormányzója a főispán, és első tisztviselője a polgármester, midőn a közös hadsereg részére fölépített díszes kaszárnya átadási és fölszentelési ünnepélyét nem arra használta föl, hogy ez alkalomból a katonaság s polgárság között különben nálunk fonálló jó viszonyt megszilárdítsa, hanem ellenkezőleg azt meglazította, nem ugyan szándékosan, de tapintatlan magaviselete által. Nem maradhatunk adósa az igazmondásnak azzal, hogy e tényt nyilvánosan ne ostorozzuk.

A ki a közös hadsereg városunkban székelő tisztj-

karától kérdezősködniék a fölszentelési s átadási ünnepély lefolyásáról, az válaszul bizonyára nem valami lelkes leírást kapna, hanem ellenkezőleg azt tapasztalhatná, hogy ezen ünnepély a tisztikart fölötte lehangolta, s polgárságunk irányában elkedvetlenítette.

S méltó okon . . .

Mindjárt az átadási ünnepély alkalmából észrevetük, hogy a tisztikar valamely általunk eddig ki nem pihatót okból mereven fogadta a polgármester ünnepi szonokliátát.

Hajlandók voltunk ezuttal azt hinni, hogy e merev magatartás nem a város tényeiből ered.

És a megtartott banquette lefolyásából meggyőződünk arról, hogy éppen a város első polgárai a főispán s polgármester okai a feszültségnek, mely a banquette alatt is érezhető volt.

Nevezetesen ezen a banquetten ki voltak osztva a hivatalos díkezők. Meg volt mondva, hogy ki hányszor fogja a „méltóságos főispán ur”-at egekig eldieserni s a polgármester érdemeit méltatni. — azonfelül a főispán apró papírdarabokra írálta azon fölköszöntendő jelesek neveit, a kiket községes rabszolgái által meg akart nagyságoltatni, s ezek az apró papírdarabkák bőven röpültek a rabszolgák felé.

Volt is toszat annyi, hogy a jelen volt kis számú társaság csak egy faldoklott benne. De a hivatalos s nem hivatalos tosztozók teljesen megfélekedezni látszóttak arról, hogy ezen ünnepi banquette egy kaszárnya átadásából támadt s annak jellege kiválókép katonai.

Mondatott egy halvány toszat a katonák s polgárok közti jó viszonyról, de a jelenlevő közös hadseregbeli őrnagyok s tisztikar teljesen ignoráltattak, s mint jól értesült forrásból vettük — a közös hadsereg tisztikara melyen sértődve hallgatta végig a rengeteg nagy számú tosztozót.

Ennek a banquette-nek pedig más ezőlja nem volt

mint a közös hadsereg tisztikarát mindenkép meggyőzni arról, hogy nem rajtuk, polgárokon mult s mulik a barátságos viszony ápolása.

Ki követte el a tapintatlanságot?

Nálunk minden úgy történik, a mint a főispán parancsolja. Ennél fogva első helyen őt kell megrónunk a mulasztásért, hogy nem iparkodott azt a csorbát helyreütni, melyet valamely módon még az átadási szonokliát alkalmából a polgármester okozott.

Mint hogy azonban imitt a polgárság nevében kijelentjük, hogy semmi szolidaritásban nem állunk a főispán és polgármester tényeivel, hinni akarjuk, hogy a közö hadsereg tisztikara neheztelését a város polgáraitra nem fogja kiterjeszteni.

Eljen a közös hadsereg hazafias érzelmű tisztikara!

Magyar kézműipar.

Magyar ipart teremteti! Ez a jelszó hangzik föl az ország egyik végétől a másikig, és mines igaz hazafi, a kinek keblében e szavak élénk visszhangot nem keltenek.

A kormány és a nemzet egyaránt át vannak hatva attól az igazságtól, hogy ipar nélkül a nép gazdasági élete számlomra méltó tengődés esupán, mely mellett az állam hátramarad és a nép menthetlenül elsatnyul. Ezt akarjuk megakadályozni azok, kiknél a hazai iparügyek föllendítésére egy idő óta nagyobb tevékenységet kifejteni látunk. Amde ez nagyobbára csak a lázas kapkodás jellegét viseli magán. Olyanforma föllábadása ez az erőnek, melyek még tökéletes öntudatra nem ébredtek és küzdeni kénytelenek a mély és hosszú álmot utóhatásával.

A küzdeésre való elhatározása a nemzetben meg van. Magyarország nem akarja tovább tűrni, hogy az osztrák ipar gyarmattélepe legyen, és le akarja rázni a lánczot, mellyel a bétesiek ipari fejlődésüket megkötötték.

Az akarat a fölszabadulásra mindenütt meg volt. Kormány és nemzet egyaránt felkarolták az eszmét;

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

A temető mellett.

Géneset.

Boldog vagyok kis lakomban.

Meg is van az áldva;

Jó helyen van, kötekedem

Komolybul trétálva.

„Jó helyen van? Város szélein?

Vagy a közepében?

Szép tán onnét a kilátás?”

Szólók: na, nem éppen.

A temető mellett! Látok

Én minden halottat.

Csendes mind, de szólnak mégis:

„Ma én, te tán holnap.”

Arra is van élet, néha

Éppen zajos élet;

Czifra fogat hozza-viszi

A sok úri népet.

Ah, sóhajtok néha: vajha

Fönt megmondanátok.

Hogy ha rajtam áll, sokára

Mennék csak hozzátok!

A temető mellett! Egy—két

Lépés és ott vagytok.

Ahol — itt fönt eltárvak

Békén nyugodhattok.

Úgy van, nem nagy tér választ el

A végső lakástól;

Ha meghalok, gyalog visznek

A halottas házból.

Mondod: szörnyű szomszédok a

Temetői hantok? . . . .

Oh, de hát ti épek, szépek

Tőlük messzebb laktok?

Révész Ernő.

SINON.

Beszély: Híadortól.

(Polytálas.)

X.

A trójai vérengzés hírére föllelékzett egész Görögország. Föllelékzett Junó is, mert ezuttal ő nyerte el az Eris almáját.

Trója porra égett, míg Venus ködölfözetbe burkolva követé hontalan gyermekét.

A görög vezérek nagyrésze már utra kelt győzelemmá-mortól itasan és sokkal gazdagabban, mint mikor Trója alá gyültek.

Agamemnon elvitte fellobogozott hajóján Cassandrát, ki sírva vált el hazája romjaitól és sírba fektetett családjától.

Pyrrhus, ki az előtt is dolyfós volt, most istennek hitte magát.

— Atyám Hectort ölte meg, — mondá, — én kidöntöttem a százados cserfát sarjaival együtt. Most új korszakot kezdünk. Trója kincsét Epirusba viszem át és onnan togom kormányozni az egyesült Görögországot.

Félelmes híre megelőzte hajóját és rettegéssel tölté el egész kis Ázsia partjait.

Menelaos hajója könnyű volt, mint a fészkebe visszatért madár! pedig ő vitte a legnagyobb kincset. Heléna szeme jobban ragyogott, minden gyémántköveknél, és Spárta királya ismerte a valódi gyémánt értékét.

Mind cleveztek már hazájok felé, csak Ulysses kalandos

lelke mulatott meg Tenedos partján, nem tudva merre forduljon tömérdek kincsével? — Penelopéhez-e, ki nem szánt meg őt követői által haza szólitani? vagy Crechéz, kinek világhírű szépsége és büvézete nem hagyta aludni őt.

Mig így töprengett a tenger partján, egy itakai követ lépett hozzá:

— Itaka királya! — szolt mély tisztelettel a követ — én udvarodból jövök, melyet dicsőség és fény helyett, bozót és ciprus nőtt be. Penelope üdvözöl és e látólt küldi özvegységre jelképeül.

— Itakából jössz? Akkor a fátyol helyett hozhattal volna egy mezei virágot, egy viruló arcképet.

— Szegény Penelope! Egy trójai hírnök azt a gyászos hírt hozta neki, hogy a háboru faradalmát Cerec büvézónél akarod kipikenni.

— Cerec méregkeverő. A szerelmem ily veszélyes italát nincs okom fölserélni a házi boldogság örömpoharával. — Hírnökök adjátok jelt az indulásra. Az, a ki hajnalkor nem lesz e kikötőben, életével lakol.

— Az lehetetlen! — jegyzé meg egy szalás mirmidon — mert Trojában van még több napi munkánk.

— A temetés munkáját bízzatok rá a höllőkra.

— Nem azt értem. Sinon raakadt a pinceszékben a királyi kincstárra.

— A kincstárra! — kiáltá örömmittas hangon Odysseus. Vezessetek oda!

— Hat én? kérdé nehezítelve a követ.

— Te barátom, rögtön visszatérhetsz a szép özvegvedhez, azt mondván neki, hogy a tengeri út mindig bizonytalan, Neptun ép oly szépséges, mint a fejedelmek.

— Ez minden?

— Nem. E gyűrűt, mit Hekuba viselt ujján, ad át Penelopének, barátságom jeléül; ez aranypárniát pedig tedd Neptun oltárára. Kedvező szeleket Itakaba!

Evvél hátat fordítva a követnek, gyors léptekkel megindult a mirmidon hírnök után.

Valljuk meg az igazat, nagyraivágyó álmaiban Ulysses

csak az volt a baj, hogy az eljárás nem volt egyöntetű, és igen sok tekintetben magán viselte a kapkodás, a cselekvési ingertől eltelt lélek bizonytalan epékedésének bélyegét.

Ez akadályozott meg bennünket abban, hogy a helyes célra a helyes eszközöket megragadjuk. Kezdünk tervezgetni, izegni, mozogni, írni, dikcióni, és a nagy hűbőben eltevésztettük a helyes, biztos utat, mely egyedül képes bennünket a hazai ipari igéretföldjére vezetni.

A legbiztosabb utat erre névze első sorban az, mely a hazai fogyasztó közönség meghódítására vezet.

Voltak, kik átlátták ugyan a feltétel nélkülözhetlenségét, de nem rendelkeztek ama gyakorlati erő föltel. mellyel e hódítást keresztül vinni képesek lettek volna.

Gondoskodni kellett volna, hogy egyrészt oly intézkedések történjenek, melyek a hazai gyártmányok előállítását megkönnyítik és másrészt törekedni kellett volna arra, hogy a külföldi gyártmányok iránti gyerekes és semmivel sem indokolható előszeretettel a fogyasztó közönségben a magyar árak jóságára és szolidaritására iránti bizalom fölvaltsa s a magyar iparnak ma már nem kellene több megküzdnie a kezdet nehézségével.

Különösen a társadalomra a nagy kötelesség, ha komolyan akarunk hozzájárulni a gazdasági bajok orvoslásához.

Nem elég az, hogy minden alkalommal hazafias beszédek tartunk, de e beszédnek érvényt is kell szerezni, ha azt akarjuk, hogy a beszéd ne csak elröppenő szó maradjon a pusztában.

De a sajtónak is, mely a társadalmi mozgalmak hű visszatrükközője, szintén elő kellene járni példával és a kellőben a kellő eszközökre rámutatni és a következő utat kijelölni.

Hogy csak egyet említsünk, kénytelenek vagyunk egy mulasztásra irányítani a közfigyelmet, melyet azonban most könnyen jövathetnek az illetékes tényezők: Ott vannak például a nagyobb ünnepek, melyek bizonyos nyugvó pontot képeznek a társadalmi élet zajában. Ekkor történnek a legtöbb bevásárlások részint a fokozottabb ünnepi szükségletet beszerzésére, de többnyire a családi együttélési viszonyainak kifolyólagja is. Szülő, gyermek, rokon ismerősök ekkor szokták leróni az együttartozás az adóját, mely oly szép vonását képezi az élet ideális részének.

A sajtónak ekkor egyhangulag kellene fölemelni szavát, hogy ne idegen, hanem hazai gyárosoknál, iparosoknál eszközöltessenek a bevásárlások!

Elég czégünk van a fővárosban melyek nemcsak az olcsó ár, hanem minőség tekintetében is jóval föltöbb állanak bármely külföldi firmánál.

A magyar ipar fejlődése körül oly tényezők munkálkodnak, kik a kellő támogatás mellett a nemzeti érdekeket szigorúan szem előtt tartani képesek és a legjobb uton haladnak, hogy a magyar nép szükségletét teljesen kielégítsék.

Csak teljesítse a magyar társadalom is a maga kötelességét.

POLITIKAI HIREK.

* **A pénztári kimutatás** ez év 3. negyedéről múlt napokban jelent meg. A főeredmények a következők: Bevétel volt 91.246.463 frt 85 kr. vagysis 1.751.387 frt 88 kral kedvezőbb, mint a múlt évi harmadik negyedben. Kiadás volt 90.278.413 frt 54 kr. vagysis 3.294.738 frt 24 kral kedvezőtlenebb, mint tavaly a hasonló idő-

egészen eléfede Penateseit, sőt Itakát is, Görögország trónja forgott fejében és most, midőn a királyi kincstár földezésre hírt meghallá, esze ágában sem volt valakivel megosztotni.

Sinonról nem volt szó többé.

Uraloknál akart egész Ázsián, szárazon, mint tengeren Spartában ugy, mint a görög szigeteken. Most már Laertes király fia volt.

Itt hosszú tekervényes utakon a királyi palota rejtett pincébe érve elamult, szemé kaprazott a vakító csillamoktól, melyek mint lidérfény játszottak a falkák röt sugarainál.

— Hál ti mit csináltok itt? — rivált katonáira Odysseus. — Tanulmányozzátok a drága érecek nemeit, feleit megvetésel Sinon. Nincs több tükör az aranyból; benne meglátja mindenki saját arcképét, Ha én nem volnék köztök, félának a mirmidonok a dolopokat; van is miért. Itt vannak a korona gyöngyei.

— Hol? — kérdé s óvár tekintettel Ulysses.

Sinon egy szekérrynt adott át neki, mely tele volt drága gyöngyökkel.

— Mily gyönyörű ék! suttogá a csodálat és megelégedés hangján a kincsözömjas vezér — jó lesz Penelopének.

— Görögország kincstárába is elérné, — jegyzé meg élesen Sinon.

A mint a katonák felismerték a vezért, vállaikra emelve körülhordták a földalatti folyosón, mely egyik kincstárból a másikba vezetett, — éljen Itaka király! éljen a Palladium tervezője! — ki Görögország katonáit dúsággal tette.

Sinon ajkára harapott.

Elkálbulva a vakító kincshalmaz szemléletétől, Ulysses magán kívül volt örömben. Ha kincs boldoggy tehetne valakit, bizonyosan ő boldog lett volna.

— Hát ez a gyémántba foglalt karperec, mit Andromache viselt, hogy tetszik? kérdé Sinon csábító ingerrel.

Ez jó lesz Cirécnek.

— Ha én választanék valamit, Pallas oltárára tenném ajándékkul, mert ő segített ki bennünket a kelepecéből; de én nem vagyok nagyra vágyó.

szakban. Összevetve ezt az év első háromnegyedének eredménye föl összesen csak 191.068 frt 19 kral kedvezőbb a múlt évi hasonló időszakban elért eredményén, a mi bizony nem igen vizsgálató. De meg szomorúbb szímben tűnik föl ez az eredmény, ha tekintetbe vesszük, hogy az egyenes adók a harmadik negyedében 1.152.781 frt 88 s frt kral kedvezőtlenebbi voltak be. Ha már most közvetlenül aratás után ily kedvezőtlenné folytak be az egyenes adók, mit várhatunk ez utolsó negyedében és a jövő évi első felében? Nem-e jogosult ily körülmények között az aggodalom, hogy ez a tény föltöte kedvezőtlenné fogja befolyásolni a jövő évi előirányzatot. Igaz ugyan, hogy a fogyasztási adók e harmadik negyedben 2.469.200 frt 48 kral kedvezőtlenné voltak be; de vajjon a javulás állandó maradhata-e, a mikor a lakosság nem bírja adóját fizetni? Nyomatékkal eskis e tételek bírnak, azért emeltek ki kúlón.

* **Az Innsbrucki találkozó.** A Corr. de l'Est szerint ő felsége látogatását Budapestén Andrassy grófnál nem pusztán udvariassági cselekedet gyanúit kell fölgnöni, a hogy a felhatalmazott lapok tettek. Ő felsége néhány hóval ezelőtt is meglátogatta Andrassyt s ez ekkor éppen a berlini találkozás előt történt, míg a mostani látogatás az innsbrucki találkozás előzi meg. Ezért kétségtelen, hogy ő felsége a nemet észjáról való találkozások közöttben a német-osztrák-magyar szövetség megalkotójává kíván tisztekezni mindannyiszor. Deára az egyszerű, minden pompat nélkülözö formának, melyek közt az innsbrucki találkozó végbe megy, nagy események előkészítését jelenti az a kelet számára.

* **Teleszky lemondása.** Teleszky István államtitkár állásáról lemondani készül, nem legközelebb, de nem sok idő múlva. Utóda Pósz Sándor egyetemi jogtanor lesz.

* **A képviselőház** november hó 16-án, szombaton, d. e. 11 órákor ülést tartott.

Külföldi szemle.

Boulanger legújabb kiáltvány. Boulanger Yerseyből kiáltványt intézett a francia néphez. Az alkotmány-módosítás ügye — ugymond — nem szenvedett vereséget, csak egyszerűen elhalasztott. A győzelem annál biztosabb lesz. A nemzeti párt farsadhatatlan folytatni fogja a küzdelmet a nemzeti köz-társaság megszűrlésére, mely Franczországunk békét biztosító melto állást fog szerezni és a parlamentarizmus teljes tehetlenségét igazolni fogja.

Válaszfelet a bolgár trónbeszédre. A szobránye a trónbeszédre adandó választéforat úgy fíngelékkel fogadták el, melyben a szobránye ama reménynek ad kifejezést, hogy Törökország, mint szuzeren hatalom a népjog alapján az első lépést fogja tenni az irant, hogy a fejedelm, mint a nép választottja, elismertessék. A feletart nagy többséggel fogadták el. A vita során nagy hatást tett Stambulú beszéde, midőn a történelemből vett érvekkel szözlött az ellenkz amak indítvány ellen, mely a feliratban Oroszországról is hálasán akart megemlékezni. Stambulú rámutatott az orosz intrigrákra s kifejtette, hogy Bulgária Ferenc József király díesőri szavainak köszönheti, hogy most egész Európa rokonszenvvel kíséri az ország nyugodt fejlődését. S ebben van a biztató jel arra, hogy Bulgária nemcsak a évezni fogja annak a tapintatos magatartásnak gyümölcsét, melyet a mai kormány a fejedelm bölcs vezetése alatt inaurált.

Hírek Szerbiából. Milán király par nap óta Belgrádban tartózkodik, s e mepokban több kitűnő diplomatát fogadott. — Az ex-krályi bizalmas emberei előt nyilatkozott, hogy nem bánja Natália Belgrádban lakik-e vagy masutt, csak fia nevelését na zavarja, a mi fölött szigorúan fog örködni. Milán utazásának főcélja az, hogy két millió frankra rúg adósságait kifizessék a nélkül, hogy évi járadékból valamit levonjanak. Natália részére külön évi járadékot (200.000 frankot) akar kieszközölni.

Megyei s helyi hírek.

* **Hírdetmény.** Bács-Bodrogy vármegye alispánja részéről ezennel közzéírte tetetik, miszerint a zomborbezdáni vármegyeyi kongó téglá útnak kijavítása után felhasználatlanul fennmaradt, kielejeztet és az említtet mútának mentén a 12. számú kilométer oszloptól kiindulva a 19. számú kilométer oszlopig terjedőleg egyen-

Ezüst vedrekben vitték a katonák a kincseket a hajóra, mit Ida hegyéről nézett Aeneás könybe lábadt szemekkel.

Ulysses már több hajót megrakott Priamos kincseivel, de a legbecesebb ereklyék még hátra voltak: oltárterítők, szőnyegek, mellszobrok, miket Hecuba és Andromache a végpercben rejtettek el.

Ha mindez Görögország muzeumába vándorolna, gondola magában Sinon — mi fényt vetne az egész világra! de így szétszórvá, elharicsolvá, elkálódnak hir és becs nélkül . . .

— Most már mehetünk, — monda végre Ulysses.

— Még nem! — felelt Sinon, itt van egy fulke még.

A mint a fulke vas ajtaját kinyitá, kénkőves lángok löveltek a pince torkolatából; egy máglya meredt ott, mely a légtáramlattól meggyulva fojtó kénygözlet tölté be az egész folyosót.

Az izzó kővek röpülni kezdtek, a kincses edényeket elhajták a katonák a forráság miatt, mindenik lég után kapkodott.

— Hahaha! kacagott fel Sinon, gyönyörködve a pokoli lángokban. A rablott kincsek fojtó szaga van.

— Ki innen? — kiáltá Ulysses, hajgyjátok itt ez elátkozott kincseket.

— Hahaha! — kacagott egyre Sinon; — mintha a kő is nem volna néha oly drága kincs, mint a gyémánt. A kő sok várat megvédett már, de a gyémánt egyet sem.

Menjetek, fussatok, én itt maradok. Hadd lássam a természet játéka-e? vagy az istenek bosszuállása?

Odysseus kihíroant a szabadba, katonái szintén kimenekültek, mindenik vívén magával egy-egy fájó emléket.

Mi volt e csodaszó tüzenéje?

Lehet, hogy Trója védésén-asszonya, Vénus üldözte Trója elpusztítóit.

Bár mi volt, annyi bizonyos, hogy a trójai szent ereklyék, a családi emlékek, a haza lobogói nem vándoroltak Itakába.

(Vége köv.)

ként 200 darabot számláló rakásokban összesen elfekvő 37.800 darab kongó téglá, nemkülönböztetve rendetlen idomokban elfekvő törmelékanyag, ugyanelek nyilvános árverés útján fog eladtni, a minék határpajnál — a helyszíntre folyó évi november hó 17-ik napjának (vasárnap) délutáni 1 órája és a szűkezőleg képest a következő vasárnap is kitűzték. Az árverezők a következőkór tudósítottatnak: 1) az árverés a mondott időben a nevezett múntak 12. számú kilométer oszloptól veszi kezdetét vagyis az ottani erdeszárk körül kiindulva — Bezdán község terjedő irányban fog folytattni, 2) az egyes részekben felhalmozott kongó téglá mennyiség, valamint az ott ugyanelek elfekvő törmelékanyag eszikis egyes rakásokból fog eladtni — igen előnyös ajánlat mellett a kilométer oszlopok között fekvő anyag egyszerre is árverés alá becsüljätö, 3) a kereséss telgáanyag a fontiki szerint mindenkor a legtöbbet igényköl azonnali készpénz fizetés mellett fog eladtni — amennyiben a kifizetés nem történnek meg, ugy az árverés újból megtartandó, 4) az árverést Schöszler Ferenc vármegyeyi übtözös, az ottani útmeister és Bezdán község két előjárósági tagjának közreműködésével éjt meg, 5) a vételő a helyszínen azonnal a most nevezett übtözös kezébe lézzen lefektető, és végre 6) ha a megvett anyag a mültöz elzennel kitűzött 8 napi zájos határidő alatt el nem hordatik, avagy költsége emnan el fog hordatni. Zomborban 1889. évi november 11-én, Az alispán helyett: Karacsény Gyula főjegyző.

* **Ismét a sztanisiesi bíró.** E hó 14-én Sztanisies község aljegyzője s írnoka érdekes jeleneteket volt szem s fíltattnja. Pótz András a sztanisies bíró, ki gögében nem ismer latárt, — úgy látszik nem elégedett meg egy községi bíró hatáskörével, oly hatalmat vándítált magának a feun nevezett napon, minót községi bíró még nem gyakorolt s nem is gyakorland. Egy embert eskettettek meg ünneplésben. Illi Márton sztanisies lakos volt, a ki az esküt letette. A jszurnandum solemne következőkép ment végbe! Képzelnék egy hosszú tarmet, a tereiben egy hosszú asztal tereszkedik el. Az asztalon két gyertya s feszület áll. A bíró az asztal feletől ül s arczát komoly, ünnepléses redőbbe szedve, előmondja az ünnepléses formulát nemetül: En Illi Márton, a mindenhátó Istent tanulni hívom fel stb! Csak az a esodlatos, hol tanulta a bíró ez ünnepléses **német** esküformát!

* **Bankett.** A kaszárnya felszentelése és ünneplés átadása egy bankettel fejeződött volt szem s fíltattnja. Pótz András a sztanisies bíró, ki gögében nem ismer latárt, — úgy látszik nem elégedett meg egy községi bíró hatáskörével, oly hatalmat vándítált magának a feun nevezett napon, minót községi bíró még nem gyakorolt s nem is gyakorland. Egy embert eskettettek meg ünneplésben. Illi Márton sztanisies lakos volt, a ki az esküt letette. A jszurnandum solemne következőkép ment végbe! Képzelnék egy hosszú tarmet, a tereiben egy hosszú asztal tereszkedik el. Az asztalon két gyertya s feszület áll. A bíró az asztal feletől ül s arczát komoly, ünnepléses redőbbe szedve, előmondja az ünnepléses formulát nemetül: En Illi Márton, a mindenhátó Istent tanulni hívom fel stb! Csak az a esodlatos, hol tanulta a bíró ez ünnepléses **német** esküformát!

* **Tyózsít és társul ellen az ügyészség** elkészítette a vádlóindítványt, mely 136 lapra terjed s nem kevesebb, mint 91 önálló bünessetet sorol fel. A végtárgyalás a monstre bünperben való ezindulog csak január hóban lesz megtartható.

* **Katonai szemle.** Kreylik Károly tábornok dandárparanesnok f. hó 20-án érkezék Zomborba a helybéli honvédszázalój meg-szemlélésére.

* **Az „6-becei kerékpár egyesület"** f. hó 9-én tartotta tisztjóti közgyűlést. Megválasztatták: Elnökök: Szedressy Odón aljárásbíró; alelnökök Kovács Ferenc, tükör és pénztárosul Osztrigonacs Ferenc, ügyészül dr. Grünbaum Pál.

* **A karlócai tolvajbanda.** A karlócai tolvajbanda ügye, mint már feltehetően ügye bonyolódik s belekeverednek a dolgba a szerb pártok legkiválóbb emberei, de egyelőre csak tanúként. Az újvidéki kormánypárti szerkötő elfogása óta senkít sem tartoztatott lá. A vizsgálat most már kitorjed O-Beesre is, a hol szintén vannak kompromittált szerb előkészők és hivatalnokok. Ha majd nyilvánosságra jutnak a legújabb fölfeleztett büntársak nevei, megdöbbenésel fogja látni az ország, hogy igazságszolgáltatásunk mennyire beteg. Megbizható forrásból hajúk de azért csak fontartással jelentjük az elhunyt patriárka inasának, Szávies Györgynek a vizsgálatból előt önként tett nyilatkozatát, mely szerint ha igazgat mond, a karlócai tolvajbanda tagjai a lopásokon és hamisításokon kívül még sokkal borsosabb bűn is terheli. Az inas azt állítja ugyanis, hogy a vele együtt elfogott „urak" esteli hét órákor megfójtották a haldokló papot, mert nem bírták megvárni természetes halálát. — Alkalmasint hajba került az elhunyt patriárka ösese, Angyelles Steva daljai pap is, a kinek nagy része van abban, hogy a tolvajbanda lepre került. Most az elfogott notalitisások őt is magukkal akarják rántani. Azt mondják fölle, hogy miadatt a patriárka haldokló, elhordatta a püncéjéből összes borait.

* **Viteldikédezmény** széna- és szalma-küldeményekre. Tekintettel az ország több részében silánynak mutatkozott szénararátása után, hogy az említtet küldemények után, — habár azokra néve a m. kir. államasvatások és a magyar eszakkeleti vasut vonalán már is igen olcsó kivétel díjszabás áll fenn, — egyelőre a jövő tavaszig még nagyobb méréskések engedélyeztessenek. Ennek értelmében a „Vasuti és Közlekedési Közlöny"-ben egyidejűleg közzétett módotok mellett egész kocsikarományokban szállított szalma és széna után, ha a szállítás legalább 20 kmtr. távolságra történik, e hó 15-től kezdve jövő évi május hó végéig kocsikilométerenkint 13 k. egysegétlett, kocsientent 2 frt keziesit illeték (a szállítási adó haszszámításával) fog alkalmaztatni, meg pedig a magyar nyugoti vasut államostott magyar vonalain és a budapest-pesti vasuton is.

* **A bácskai vasut megnyitása.** A bácskamegyey helyiérdekű vasut műtanrendőri bejárása hétfőn kezdődött Gyöngyösy Janos kiküldött miniszteri tanácsos vezetése alatt; a miniszterium részéről még jelen volt Dubocsky Sándor, az államasvatás részéről Waschmann Ferenc, Kondor Berthold főmérnökök az üzletvezetés részéről Gorgey László, Stelzl Frigyes és Oelhofer, a vármegye részéről Schmausz Endre alispán, Egl esoper, Vojnies

Dávid, Vojnics István, Popovics Vazul és Antunovics orsz. képviselő, valamint Vissy József főszolgabíró, a vasutat építő vállalat és a részvénytársaság részéről gróf Pejacevics János, Gréner Miklós, Gregerson Emil, Matkovics Lajos és Gombos Béla főszolgabírók, úgy sokan a vármegye és a városok értelemiségéből. A bejáró vonat reggel 8 órakor indult Szabadkáról és az egyes műtárgyak alapos megismerésére, valamint Verusics, O-Kanizsa, Szallás, Bogarás, Zenta, Ada, Mohol, Petrovicszöllo állomások után délután fél 4 órakor O-Beesén végpontra ért. A tiszamelléki városoknál nagy néptömeg díszben és igen örvendően hangulban, moszárdurogással és üdvözölő beszédekkel fogadta a küldöttséget. O-Beesén diadalokapú volt állítva. Ma a vonal másik részét a Szegegedt közvetlenül érdeklő zenta-ó-kanizsa-horgási vonalrészt járta be a bizottság ezzel befejezendő küldetését és az egész új vasutat átadták a forgalomnak. Ennek öröme Zenta és O-Kanizsa nagy-szerű ünnepségeket, déli bankettet, este táncvigalmat rendezett. A szomszéd O-Kanizsára kivitte a rendezőség a szegedi 46. ezred zenekarát is.

* Bajmokról írják: Folyó hó 10-én megtörtént vasárnap alkalmával, a késő éjjeli órákban betértek az orjaron levő m. kir. esendörök a Prisinger-féle koresmába és felhívták az ott dorbézolókat, miszerint elget aldozván már Bachusnak, szép esendörök oszlanak szét. A dorbézoló között volt a községi jegyző is. Teljesen meglátott állapotban, ki a esendörök felszólítására durván oda kiáltotta: „itt én vagyok az úr, más nem parancsol: mulassatok tovább.” — A koresmáros fia hatalmas pártfogót látván az illundált notáriusban, vastag gorbászségeket vagdalt a rend őreinek fejébe, sőt az egyik esendör fejeére is megragadta, mire a esendörök az ípsét hoppon vették. Ezt azonban megengedni semmi áron nem akarta a „jókövű” jegyző, s a fiatal Prisingertől kölesőnvett gorbászségeket egyre-másra osztoztatta a törvény embereinek; nem használván azonban az illedelmes esztítés, a esendörök a notárius utat is már széves pirtogzásukba venni szándékoztak, a midőn Fiedler tanító védszírnyai alá vevén a beszámíthatlan állapotú jegyzőt, míg a többiek körülkényörögve a esendörököt, a koresmahelyiségből ártucherként koesira rakván, — hazaszállították. Ifjú Prisingert népmunka Szabadkára kísérték, a vigásiban telhetetlen jegyző urat pedig — miként bírlék — „hatoság eleni erőszak” miatt a esendörökre feljelentette. — Egyáltal arról is tudósítanak bennünk, hogy valóban az a „Bácska”-ban kitett ama nyilatkozat, hogy az október 15-iki levelet nem Fiedler Geza, hanem a községi aljegyző írta volna, mert az aljegyző sokkal szerényebb ember, sem hogy önmagát hírlapilag dicsérmé. (T. i. azon ekkiben az aljegyző is megdicsérett.)

* Hymen. Dr. Mihályovits István zombori ügyvéd s szerkesztő, tanítóképzési tanár f. hó 17-én vezeti előtér elő Steits Mariska k. a. t. Steits Péter újvidéki kereskedő szép és művelt lelkű leányát Újvidéken. A fiatal pár esküvő után visszatér Zomborba s itt családi körben ünnepli meg a nászt.

* Előmnunkalati engedély. A kereskedelemügyi miniszter előmnunkalati engedélyt adott Mezei Károly és érdektársainak a Palánkától Ó-Kér esetleg Palánkától — Újvidéksziget vezetőndő rendes vágányú vasut vonalra az előmnunkalati engedélyt egy évre megadta.

* Palmái Hka Szabadkán. Lapunk levelezője írja: „Nagy fahagyasok hirdettek azon, minden színházlatogató által nagy örömmel fogadott hírt, hogy a népszínház bájos divaja, Palmái Hka amerikai útja előtt néhány vidéki városban fellépve, nálunk kezdi meg vendégszerelését s kétszer fellép először a „Nebántsvilág”, másodszor a „Szép Helena” operetben, mely alkalmukra a fővárosban is nagy feltűnést okozott jelmezt bemutatja. Palmái hét-ten a delutáni vonattal érkezett meg, a vasuti pályaudvaron a színtársulat és nagy közönség várta megérkezésre, mit három moszárulós jelzett. Csóka színgazgató néhány szóval üdvözölte a kedves vendéget, ki erre a város által rendelkezésre bocsátott hintóba szállt, melyet a magánosok által fölajánlott fogatok követték. Kedden lépett föl a „Nebántsvilág” operetben. A ház darcára a főemelt arának, egészen meglett díszes közönséggel, mely a művésznőt kileptekor zajos ovációkban részesíté, a zenekarból virágosokotaj nyújtottak föl. Palmái Denise szerepét annyi kelemmel, annyi szeretetreméltósággal, bájjal játszotta, mire csak ő képes. Játékáról és énekeiről kritikák nem írunk. De minek is, hisz ismeri őt az egész ország. Tudjuk, hogy ő maga szerepkörében ezidőszent az egyedüli. Ötözeke közül nagy tetszést nyert a rózsaszín selyem eszékkel borított színpadi jelmez, nagyon jól festett a dragonyos egyenruha. A vendég művésznő az egész est folyamán tüntetések tárgya volt, sok dalát megismelteltették, minden felvonás után ötször-hatszor kihívták. A többi szereplő is a legnagyobb animóval játszott, úgy hogy az előadás egyike volt a legsikerültebbeknek. Másnapra a „Szép Helena” előadás volt kitűzve, Palmái gyengékedése miatt azonban elhalasztott.”

* Póttartalékosok bevonulása. Az idei póttartalékosok november 2-án vonultak be s ezáltal 8 hét helyett egy esztendőre. Nyolcz hét kiképzés után csak a családgyámoltó póttartalékosok bocsáttanak el.

* Az eltűnt állatorvosnövendékre vonatkozó hír, úgy látszik, tévedésből került abba a temessvári lapba, a melyből mi is átvettük. Most ugyanis Szabadkáról ifj. Vojnics Sándor tartalékos huszárhadnagy azt jelenti, hogy Vojnics Sándor a Vojnics-családban csak kettő van, s ez mind a kettő állandóan Szabadkán tartózkodó főbírtokos, így hát szabadkai családbeli Vojnics Sándor a Ludovika-Akadémiából el nem tűnhetett.

* A postarablások bejelentése. A kereskedelemügyi miniszterium arra való tekintettel, hogy postarablások esetén a nyomozás sikerét jelentékenyen előmozdítja, ha a vizsgálóra hivatott hatóságok a büntény elkövetéséről minél gyorsabban értesítetnek, utasította az összes posta és távirduhivatalokat, hogy oly esetekben, midőn valamely postajárat a rendes időbe be nem érkezik s a késedelmet az idő viszontagságai kelően nem indokolják, a postajárat késedelmeről a posta- és távirduhivatal székhelyén lévő alispán vagy szolgabíró hivatali városi kapitányosságot vagy esendöröket, esetleg a közs. előjárókat haladékk nélkül azon ezélel értesítsék, hogy azok a maguk részéről rendőrségi és közbiztonsági szempontból a szükséges intézkedéseket azonnal megteheszik. A postahivatalok egyáltalán előttes igazgatóságukhoz is távirduznak ilyen esetekben jelentést tenni és pedig, ha helyben távirduhivatal nem volna a legközelebbi távirduállomásra, szükség esetén külön küldőne által továbbított távirduban.

* Szerb egyházi kongresszus. A Kárlőcán éppen most ülésőz szerb metropolitai egyházi tanács tagjai, mint „Zasztava” írja, abban állapodtak meg, hogy a szerb egyházi kongresszus összejövetelének hátrédejeül 1890. április 8—20-ik napját fogják javaslatba hozni.

* A patrlarha tolvajal. A vizsgálóbíró kutatást is tartott Grúcs dr. lakásán, s több olyan levelet és irományt talált, a mely azt bizonyítja, hogy miudkét obligáció Lemajics udvari főpap hamisította a patriárka nevére. Grúcs dr. és vele együtt elfogott tanu, Radovanovics és Aradszky, a volt zombori főkapitány föllebheztek a vizsgálóbíró letartóztatás végzése ellen, melyet azonban két órai tanácskozás után jóváhagyott az újvidéki törvényszék. Spitzer Ottó zágrábi főügyész Újvidéken járt s abban állapodott meg Lob-

mayer törvényszéki elnökkel és Radányi vizsgálóbíróval, hogy Grúcs ellen a mitrovicai és kárlőczi bíróságok eljárásával párhuzamosan vezetik a vizsgálatot.

* Alapítvány férjhezmenő leányok számára. A bécsi „Gizela-Verein zur Ausattung heiratsfähiger Mädchen” névi jótékony intézetnél, a szegény leányok férjhezadására szánt alpból az 1889. évre még jut néhány 200 és 100 forint jutalom, melyre olyan férjhezmenő leányok pályázhatnak, kikre néve az intézetnél alapszabályszerűleg jutalomdíj nincs rendezesítve, de atyjuk akár Ausztriában, akár a magyar állam területén állami szolgálatban volt és családja a családú elhalálása után saját hibáján kívül elszegényedve, gyámoltalanul maradt hátra. A jutalomdíjakért december 1-ig lehet folyamodni.

* Kihírtott muszka lap. A Szentpétervártól megjelenő „Slavjanekija Trojstija” című lap Magyarország területéről már korábban ki lett tilva, de azért, mint a belügyminiszteriumnak tudomására jutott, még most is több példányban becsempészik az országba. Ennélfogva a kereskedelemügyi miniszter újból szigorúan utasította a postahivatalokat, hogy az említett lapra sem előfizetéseket ne fogadjanak el, sem példányait ne kézbesítsék. Az erre vonatkozó miniszteri rendelet a helybeli postahivatalnak is megküldött.

(Holnap este a „Csitaoniceza” sörösarnokba = zenésztély.)

VEGYES HIREK.

* Öreg hírlapíró. A 84 éves Börnstein Henrik és 77 éves neje, Stelzer Mari asszony Bécsben a napokban ülték meg gyémant-lakodalmukat. Börnstein a legöregebb élő journalistája Bécsnek, már 1826-ban munkatársa volt Bäuerle i Theaterzeitung-jának; 1841-ben külföldre ment és Párisba, Amerikában, Olaszországban folytatott hánnyatott publicisztikai tevékenységet. 1860-ben visszatért Bécsbe és unokaöccsével, Bukovics Károlylyal két évig szerencsésen igazgatta a Józsefvárosi színházat, aztán ismét a hírlapíráshoz fordult. Tízhatár év óta állandó levelezője a chicagói és szt.-leuisi nagy német-amerikai lapoknak.

* Janos főherceg új neve. Janos főherceg, egy berlini távirat szerint, már megkapta az engedélyt a királytól, hogy felvehesse az általa választott új nevet. Ez a név elég egyszerű hangzású, annyira, hogy becsületére valék a lezopáribb származású emberek is. Janos főherceg ugyanis ezentúl Orth Janosnak fogja magát nevezni. Kedden érkezett Hamburgba, a hol megkapta a királyi engedélyt s rögtön csináltott is magának Orth Janos névre szóló névjegyeket. A főherceg Hamburgban egy hajótulajdonossal értekezett s az említett berlini távirat szerint esztörtökön Londonba utazott, hogy ott előfoglalja egy nagy hajógyárban vállalt alkalmazását. Janos főherceg, mint egy hamburgi távirat értesít, lépéseket tett, hogy a százezi poltargyogot megkapja.

* Leány-szöktetés farságában. Maté Szimion felső-orosz-oláh gazdának volt egy tenyeres talpas leánya, a kire hozományképen három kecske, ugyanannyi juh, meg egy tinócska jutott volna a gazdaságból. Ez a tekintélyes vagyon, no meg a leányzó túzes szeméi egészen megbavöltek egy orosz- legényt, aki elhatározta, hogy élve vagy halva hatalmába ejti Dulcinéját. Abban főt a jambornak a feje, hogy miképen vigye ki a térvét, mikor vesztére háza került egy pajtás Bosznából. Annak is megtetszett a jó partbie s nem sokat gondolkodott, házasember cimborájával összebészelt, ellopta a feleségnek valót. Most mindenfélét keresik a triumvirátust! A legnagyobb ártam azonban a hoppon maradt két menyecske csapja, mert arról tartanak, hogy az ő uroknak is kint majd a markos leányzó csökjából. A esendőség is kutat, de eddig hiába.

* A családú becsület miatt. Bécsben tegnap Prell Vilmos 19 éves feazér bérkecsis rált a nővéreire, mivel már régőbb idő óta pórtapvarban élt. A 15 éves teljesen kifejlett leány egy idő előtt eltávozott hazulról s egy kis szobacsakát bérelt a Krumm-gassában, hol gyakran találkozott keresztapjával, ki vel állítotlag viszonya is volt. Prell Vilmos ezért szemrehányásokat tett a nővéreinek, a ki azonban rá se hederített. A hírvét ez a közöny annyira felboszantotta, hogy elhatározta, hogy megöli a körmelmű leányt. Tegnap rá is lött, de szerencsére nem találta. Önként jelentkezett a hatóságkál.

Irodalom.

— Marlitt a csak nemrég elhunyt legkiválóbb német írónő összes regényei jelennek meg 25 kros illusztrált füzetekben a Singer és Wolfner czég kiadásában. Marlitt regényei ugyan már le vannak fordítva nyelvtükre, ma azonban egy-kettő kivételével mind végleg elfogyott s e körülmény egyszermind a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy Marlitt regényei, melyok a modern regényirodalom legkiválóbb termékeihez tartoznak, mennyire kedveltek a magyar közönség előtt is. A gyűjtemény Marlitt talán legérdekesebbi is. „A vén kisasszony titka” cíművel kezdődik, ezt fogják követni: „A pusztai hercegnő”, „Második feleség”, „Aranyos Erzsike” stb. czímű művei. Az új gondos fordítás, valamint az igen díszes képekkel ellátott kiadás bizonyára még több olvasót fog szerzeni Marlitt regényeinek. — Minden két héten egy 25 kros gazdagon illusztrált füzet jelenik meg.

— Előzetési felhívás ily czímű műre: A magyar szent korona Orsova melletti elásatása 1849-ben és megtalálása 1853-ban. Nagyven éve annak, hogy Szemere akkori miniszterelnök három társával a koronát Orsova mellett elástá. Azok közül, kik a koronát elásták, ma még csak egy tanu él, aki nekem egy budapesti előlék jogász szives közvetítése folytán nagyfontosságú történelmi adatokat tartalmazó írásbeli nyilatkozatot küldött. Én a korona feltalálása után kilencz évre jöttem Orsovára, akkor még éltek azok, kik a koronát kiásták és a korona feltalálásánál részt vettek. Nem csak akkor volt alkalmam érintkezhetni azokkal, kik a magyar koronát Budapestre és Bécsbe kísérték, hanem olyanokkal is, kik beavatva voltak. Az országos levéltárból azon jegyzőkönyvnek másolatához is jutottam, mely fölvetett Albrecht főherczeg ő fensége jelenlétében a kilencz tagú igazoló bizottsággal és 47 magasrangú tanukkal a Promontor előtt horgonyzott „Albrecht” névű hadihajón s így a korona újabb történetét tanulmányom tárgyává tettem, melyről a „Délmagyarországi történelmi és régészeti Muzéumtársulat” folyó évi május hó 23-án Temesvárott tartott közgyűlésén felolvasást tartottam, mely a Muzéumtársulat ez évi közlönyében is megjelent. Hogy ezen nagyfontosságú országos adatok és ismeretek menél szélesebb körben terjesztessenek, elhatároztam ezeket a magyar olvasóközönség számára kinyomatni és a fentezimzett műre előzetést hírdetni, mely az előzetőknek folyó évi november végén és december elején bérmentesen küldetik meg. Gyűjtőknek minden 8 példány után egy ingyen pél-

dány jár. Ara 60 krajczár. Orsován, Krassó-Szörénymegye. 1889. évi október hó 21-én. Boleszy Antal, plébános.

— A „Vendéglősök Lapja”, mely a hazai szállodások, kávéosok és pinézerek 16 szakbeli intézetének hivatalos közlönye, a közlegő új evvel már fennállásának hetedik évfolyamába lép. E lap az, mely meg egyrészlő a szaktársak szellemi ismeretkörük kiterjesztését előmozdítja, addig másrészlő a hazafini érzelmet apolja s terjeszt a magyar nyelvet és műveltséget. Czélja a vendéglői ipar fejlesztésének előmozdítása s magyarosítása. E jól szerkesztett lapot mi is ösztönözni ajánljuk a műveltség vendéglősök és kávéosok, valamint azok alkalmazottjainak szives figyelembe és pártfogásába. Előfizetési ára egész évre 6 frt., félévre 3 frt., nyvedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek Illász György szerkesztő és kiadó nevére Budapest, VIII. Zerge-utca 5. sz. a. küldendők. Mátaványomokat kívánatra bárkinék is megküldi a kiadóhivatal.

CSA ENOK.

A sikkasztó.

Rút gyerek volt nagyon . . .
Hamvasszürke arczszíne, kiálló pofacsontjai, duzzadt ajka, széles szája, göndör vörös haja olyan ellenszenves kinézést adott neki, hogy a gyerekek szinte félrehúzódtak tőle.
Pedig hát nem volt olyan rossz zóvá a kis Simon.
Az apja korán munkára fogta. Jőformán jámi sem tudott még, már a nyakába akasztott egy kis skatulyát, beletett pár csomag gyufát és azt mondta neki:
— Eredj és ezt add el! De jól vigyázz, hogy meg ne csaljanak! Mert az emberek rosszak!
S az ökölnyi fiu elment és kínalta a portékátját az elegans uraknak.
— Tessék jó gyufát, finom gyufát venni!

Az utcasarkon, ahol a kis vöröshaju Simon szokta a gyufát árulni, egyszer — kora tavasz volt — megjelent egy kis leányka — vagy öt-hat esztendősz lehetett. Kis virágos kosár volt a a karján.
— Vegyenek ibolyát, szép ibolyát! — kiállította az elhaladó finom ruhás urak és asszonyoságok felé, akik közül nem egy állt meg előtte gyönyörködve.
— Beh szép gyermek! — mondták és a kis bokrétkát csakhamar elfogytak. A vendők még meg is csirgatták a leányka fejét.

A kis Simon eleinte irigykedve nézte a kis virágáros leánykát. Miért hogy tőle olyan szivesen vásárolnak az emberek, — gondolta magában — őt meg félererugják, taszigálják, szidják, ha gyufát kínálja:

— Tessék finom szalon gyufát, svéd gyufát, bengáli gyufát venni! Nagyon ocsó! Tessék!
A leányka eljött másnap is, harmadnap is, és a virágát mindig gyorsan eladogatta. Persze, ő szép volt.
A rút kis Simon boldognak érezte magát, ha egy hatos árát tudott eladni egész nap.

Eg tudja, hogy történt, de minél tovább nézegette ezt a kis leányt, a vöröshaju Simon annál kevésbé irigykedett reá. Egyszer oda is ment hozzá, megállt előtte, pár pillanattal reá nézett és azt kérdezte tőle:
— Te, . . . hogy hívnak?
— Marinak . . . Hat téged?
— Simonnak. Gyufát árulok. Te meg virágot ugye? Téged is megver az apád, ha keveset árulsz?
— Nincsen is már apám. Meghalt. Oh már nagyon régen, mikor én még egészen kicsike voltam. Az anyám még él. De nem ver meg soha?

Milyen boldog ez a leány — gondolta magában a kis Simon — hogy sohase verik meg!
A két gyermek ezután sokszor elbeszéltek egymással. Jó pajtások lettek.

Egyszer megtörtént, hogy egy nagy kamasz haladt el mellettük, aki szemtelenül belemarkolt a Mariska kosarába és elakart futni pár csomó ibolyával.
Simonnak arczába sókótt a vér.
Gyorsan, habozás nélkül ledobta a földre a gyufás skatulyáját, a rabló után iramodott és bárha az majd kétakkora volt is mint ő, merészen neki rontott:
— A virágot! . . . Add vissza azt a virágot!

És nem tördöve az útlekekkel, szembezállt a virágrabló feizkövél, aki végre is gyávan megfutott, hátrahagyván az ibolyákat.
A kis Simon büszkén ment vissza a leányhoz és aza adta neki vissza a bokrétkát, hogy:
— Lásd, . . . elvettem tőle!
Mariska megtörölve könnyes szeméit, mosolygott. Aztán hirtelen megragadta két kézzel a vörös hajú Simon fejét halásan megcsókolta a fü orczáját.
— De milyen erős gyerek is vagy te Simon! — szólt ösztinre bámulattal.

Az évek multak.
Simonból boldogza lett egy lisztkereskedőnél, akinél nagyon jól folyt a dolga. Harmincz egész forint bért kapott egy hónapra, a borralalokkal együtt harminczöt — harminczhat forintra rugott föl a keresete. Ez csak szép pénz ilyen szük világban?
Mariska pedig egy divatúránöhöz járt varmi. Nagyon szép lelkű befőle.
A vöröshaju Simon gyakran találkozott vele, mert valahányszor az ideje engedte elment s megvárta Mariskát, a mig eljött a varrómuhelyből. Aztán hazakísérte.
És utközben elbeszéltek a multról.
— Tudod e mikor te még gyufát árultál? . . .
— Oh tudom! . . . És mikor te még virágot adtál el azon a sarkon . . . Emlékszel még?

— Emlékszem . . . Hát mikor te megverted azt az inasgyereket, a ki elakarta venni ibolyáimat . . . Jól megtraktált, de te azért visszavetted a virágaimat . . .

— Te megcsókoltad az arcomat! . . . Lásd Mariska, ma már nem csókolsz meg! . . .

— Bohó te! Ma már nem vagyunk gyerekek!
— De én . . .

A vöröshajú Simon nem fejezte be, amit mondani akart. Nem volt hozzá elég bátorsága.

Hanem elmondta máskor.

Egy vasárnap délután volt. Simon ott ült a kopott pamplagon, szemközt a leánnyal és zavartan forgatva a kezében kalapját, így szólt:

— Mariska, mondanék valamit . . .

— Mondd!

— De ne haragudjál érte!

— No csak beszélj! Dehogy haragszom!

— Lásd te már eladó leány vagy, nekem se kell már félnem a katonaságtól . . . nem vettek be a talpam miatt . . . hát úgy gondoltam, hogy . . . hogy . . .

Mari kérdő pillantást vetett Simonra

— Hogy? . . .

— Úgy gondoltam, hogy . . . Lásd Mariska . . . minek is cifrázom a dolgot . . . én szeretlek téged . . . és ha talán te is szeretsz, ha . . . ha . . . gyere hozzám feleségül!

Simon alig fejezte szavait, Mari hahótában tört ki, kacagani kezdett.

— Oh te bolond! . . . Buksi te! . . . Hová gondolsz? Mi nem jut az eszedbe . . . A te feleséged én?

Simon meglepte az a kacagás. Erre nem volt elkészülve.

— Hát nem szeretsz? — kérdezgette.

Mari hirtelen elkomorolyodott megint és azt felelte:

— Hiszen szeretlek, hogyné szeretnék! . . . De hát lásd, a feleséged nem lehetek! Azt ne kívánd! . . . Nem úgy szeretlek! . . . Nem Simon nem . . . az nem lehet

Simon szomorúan bólogott a fejével és csak annyit mondott.

— Nem lehet! . . . Nem lehet! . . . Pedig kár! . . .

Aztán szólanul fogta a kalapját, kezét fogott Mariskával és az ajtó felé indult.

A küszöbön még egyszer visszafordult és ismételte:

— Pedig kár! . . .

Simon még komolyabb, még magabizárközdtrabb lett, mint volt azelőtt.

Egyszer, télen az utcán haladt, lehorgaszva a fejét, mint rendesen, mikor valaki gyöngéden megérintette a vállát.

Főlpillantott, és ott látta maga előtt Marit.

Őt esztendő át nem találkoztak vele. És őt esztendő alatt mi lett abból a szép leányból!

Két orczájának a rózsái eltűntek, halavány, beesett volt az arca, Szeme se ragyogott már úgy, mint hajdan. Földözött, kopott volt a ruhája, pedig azelőtt ugyancsak sokat tartott magára.

— Te vagy Mari! Alig ismertem rád! . . .

— Úgy-e? . . . Úgy-e nem az vagyok már, aki voltam régen! — kérdezte Mari.

— Hallottam férjhez mentél . . .

— Igaz már négy esztendeje.

— Hát aztán, hogy megy a dolgod?

— Ne is kérdezd Simon — rosszul!

— Talán a férjed . . .

— Az, az, a férjem! . . . Korbély . . . Mind megissza amit keres . . . Hetek óta egy garast se hozott haza, abból élünk, amit én keresek . . . Hej Simon, Simon, nagy az én szomorúságom! . . .

Mari letörtött egy könnyet, amely végig folyt az arcán.

Aztán így folytatta:

— Három hónap óta beteg a kisfiam . . . Ma reggel nem volt a házban egy fillér se . . . Most tettem a zalogba az utolsó értékes holminkat, egy kis arany keresztet, a mi még az anyámtól maradt réam emlékül.

— Szegény! Sajnálak! — szólt Simon részvétell.

Időközben elérkeztek a házhoz, melyben Mari lakott. Az asszony itt azt mondta:

Nem jössz be hozzám egy kisé?

Simon szólanul ment Mari után. Belépett a szűk kis szobába, melybe alig hatolt be némi világosság.

— Látod! — szólt az asszony és gyermekére, majd a férjére mutatott.

Simon odament a bölcsőhöz, ringatni kezdte a kis beteget.

— Tente baba tente . . . Beteg vagy kis szívem? Fáj, ugy-e fáj? . . . No ne sirj kis galambom! Édes anya hoz ám orvosságot, jó orvosságot, édes orvosságot, hoz bizony! Attól gyógyul meg a kis baba! Tente, no tente . . .

Mari összekulcsolt kezekét nézte Simonot.

Mintha az az ember, aki olyan édes hangon beszél a gyermekhez, vetélytársának a gyermekéhez, egyszerre megsepeült volna . . .

Mintha nem is volna az a rút, vöröshajú Simon, akit ő kikacagott, mikor megkérte a kezét! . . .

Mari valami különös érzés fogta el. Maga se tudta mit tesz, hirtelen odarohant Simonhoz, összevissza csókolta két kezét, aztán térdre roskadt mellette.

— Simon ne hagyj el! Maradj itt, védj meg! Szeretlek Simon! A tied akarok lenni, hallod, akarom!

És aztán átfonta karjaival a férfi nyakát, oda simult Simonhoz, egészen odasimult hozzá . . .

Az asszony kelte lazasan zihált . . . Egy futó pillantást vetett részegen horkoló férjére és azt mondta:

— Simon szeretlek! Hallod szeretlek! No, ölelj hát meg, Jobban, szorosabban! . . . Úgy . . . úgy . . .

(Folyt. köv.)

Schwarze Seidenstoffe von 60 Kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt und gemittelt (ca. 180 Verjü. Anal.) — verbenet roben, und fudjere porto, und zollfrei das Fabrik-Depot **G. Henneberg** (f. und f.) Köfliche Zürich. Weiterer Verkauf fofien 10 Kr. Porto.

Emléskönyv
gyomorsorva, étvágytalanság, gyomoreres, a nyaginat a legrosszabb hirtán, bi az akkora ide köhögés, rákoldozás, mandek oly laud mas, mely ellen régi idők óta

MATTONI-FÉLE
GIESSMÜLLER

Árvabó Steinerrel a kárhoz tartók.

HÁBORU!
A beteg nyaknak, a beteg tudónek!
AZ EGGER-FÉLE
díjjutalmazott mellpasztillák

clismert kitünő szer, sikerrel küzdenek egy köhögés, nyakbántalmak, rekedtség, tudóbajoknál, valamint nehéz lélegzésknél és a legfatosabb szer, mely a legbizhatóbban alkalmasztaik nyak- és mellbetegeknel.

Ezen pasztillák ára dobozokban 25 és 50 Kr. és kaphatók a következő gyógyszertárakban:
Zomborban: Saly Antal és Szauberhorn Károly. Szabadkán: Jóó Károly, Milassin Ilcs. Gálffy György, Décsy Dezsó. Baján: Geiger Károly, Nagy Sándor, Pollermann Bert, Steinger Lajos. Kúlán: Maly János. Újvidéken: Grossinger C. B., Dimitrievic G. H. és Plaviesic G. gyógyszerész utraknál.

(* E rovat alatt közlötökért nem vállal felelősséget a szerk)

Báró Rédl Lajos úr Rasztinai méneseből
15. db számfeletti
anya-kancza
és esikó

lesz folyó hó 18-án, d. e. 9 órakor a helyszínen tartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek eladva.

Bővebb értesítést lát a Rasztinai kasznárság n. p. Gákova.

Id. Goldfahn Lipót
szénkereskedésében kapható:

Porosz szalon-szén métermázsánként 2 fnt 40 Kr., nagyobb mennyiségben, legalább tíz métermázsánként 2 fnt 25 Kr. Sajgó tarjani szén métermázsánként 1 fnt 50 Kr., nagyobb mennyiségben, legalább tíz métermázsánként 1 fnt 35 Kr.

házhoz hordva.

Tisztelettel figyelemzetem a nagyérdemű közönséget, hogy a Hohenlohe herceg porosz közenbányáinak terményeit csak egyedül én árusítom, s amit itt azért közlöm, nehogy más helyt rossz szemet „Carolinenszén” gyanánt vásároljanak.

Kiváló tiszteltetl
id. Goldfahn Lipót
a „Hohenlohe” herceg közenbányáinak zombori képviselője.

Máriazelli gyomor cseppek,
legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Utolrhellen hatáson az étvágytalanság, gyomor gyengeség, búzós lehelet, savanyú felhőzöngés, szél rekedés, (Külk) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és darta kezesedés, fűtásos étvágytalanság, sárgaság, undor és hányinger esetében, megszűnteti a fűtást (ha az a gyomor elzáródásánál szárazkúri gyomor górcsól, kemény széklet, székrekedést, az étel a hátszínre jut gyomor kitöltésén, eléri a béltereket, s szögylt lép, vesé, máj és aranyeresi bajlalmok) — Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr., kettős üveg 70 Kr. Közvetlen postaküldési rakást: Brády Károly, gyógyszerész Krenster Marva ország.

Óvást! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok félelgesen névelőnek s hamisítottnak, s ezért valódiakat kyanánt csak azok fogadjassanak el, melyek hányag egy vörös, s a fenti tulajdonságú ellátott papírja van csomagolva, s melyek melletti használati utasítással az el fől van tüntetve, hogy az Krensterben, Guzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazelli
Labdacskok.

A Keménysekkel és székrekedés ellen, ezek óta legjobb hatásmaknak bizonyult labdacskok is sokféle képen hamisítottak, tehát ezek vásárlásá el vigyázni kell a fenti védőjegyre — Brády Károly, Krensteri gyógyszerész név alá írással, melyek minden eredeti dobozban láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozolt 1 fnt. A pénz előleges beküldés után, 1 tekercs 1 fnt, 20 Kr., 2 tekercs 2 fnt, 20 Kr., 3 tekercs 3 fnt, 20 Kr. ár, csomagolás és postabér minden külföldi meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacskok nem titkos szer, s a gyógyszerianyagoknak összetételé, minden használati utasítással fől van sorolva.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacskok kaphatók

Szálloda-megnyitás.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség kezes tudomására hozni, miszerint

Kúlán, a főtéren létező, néhai Czucz, utóbb Wallauch Anton-féle házat megvettem, és az abban létező

Elefánt Szállodát
mely elegáns
kávéházzal és vendéglővel,

valamint több esimesen berendezett vendégszobával kapcsolatban van, átvettem, azt egész ujjonnan rendeztem be, és saját vezetésem alatt tovább folytatom.

Amidőn a n. é. közönséget a legjobb étel és italok által való kiszolgálatsáról biztosítom, kérem számos litogtatást, és vagyok tiszteltetl

Gerber Károly,
tulajdonos.

Szimon István
fűszer-, esemege-, bor-, Cognac-, rum- és teakereskedése
BUDAPEST, Váci-körút 12. szám,
marokkói-utca sarkán.

ajánlja díszan felszerelt árú-raktárát, u. m.; FRANCIA COGNAC, Martell, Hennessy, Bisquit Dubouché, Jules Robin, Premier, Sieard, Menkow, Comandon, és Tricochetot. — MAGYAR COGNAC a legjobb minőségekben. — Amsterdami Likőrök, Wynand Fockingtól. Valódi Benedictiner és Chartreuse. Francia és magyar pezsgőborok első csegekkel, bordeauxi, rajnai, esemege- és peccsenyeborok. — Sardinia, Philippe, Canada és Grado-féle, mindennemű fűstölt és paczolt halak; angol tea-sütemények Peck Preantól, és 28 különféle sajtok, minden e szakmba vágó cizkék eskák a legjobb minőségek és mérsékelt árak mellett.

Videki megrendelések ingyen csomagolással pontosan, a legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek.

Legújabb árjegyzék bérmentve.

MINDENMIT KAPHATÓ: 17 KÍTÜNTETŐ EREME
LEGFINOMABB MINŐSÉG
CHOCOLAT
SUCHARD
NEUCHÂTEL (SCHWEIZ)
CACAO
OLCSÓ ÁRAK
A párizsi
világkiállításán
aranyérmert
nyert, 1889-ik évben.

KÖNNYEN ÖLDHATÓ KAKAO
101 f. r. z. 20 Kr. 47. csomagolás és postabér minden külföldi meg.

Minta
minden irányban bérmentve.

Posztó és divatárak

a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig ösz és teli szükségletek szétküldetnek magánosok részére is gyári árak mellett olcsóbban mint bárhol az alábbi depót:

Cs. és kir. posztó és divatár gyár
Schwartz Móricz
Zwittan (Csehország.)

3.10 méter teljes öltöny-zsövet . . . 5 fnt 50 Kr.
3.10 * erős gyapjú szövet . . . 6 * 80 *
3.10 * erős finom gyapjú szövet . . . 9 *
3.10 * finomabb gyapjú szövet . . . 13 *
3.10 * legfinomabb gyapjú szövet . . . 15 * 50 *
2.10 * teli kabát szövet egy teljes teli kabatot kiad 5 fnt, 7 fnt, 9 fnt, 11 fnt, 13 fnt fölébb.

1.70 * egy teljes lóden kabát, természetes vízátlatlan 3 fnt 50 Kr., 4 fnt 50 Kr., 5 fnt 50 Kr. és fölébb.

Fekete posztó szalon öltönyöknek, posztóáru minden fajta, gyapjú belés minden árban 30 krtól egymétert fölébb, Női posztó női ruhák számára. Női-lóden, atkötökendők: Himalaya-gyapjából 1/2, nagyságú, 3 krtól fölébb. Atlan posztó s divatár gyártmányok. Árjegyzékek ingyen s bérmentve. Szabó urak számára mintakönyvek bérmentve.

13-20